

Bharatpur oktober 2016

HET MEISJE IN DE RODE JURK

1. Inleiding

Ruim twee jaar geleden attendeerde partnerorganisatie NEPAL TRUST uit Katmandu, de Nederlandse stichting Nepal op de abominabele toestand van de Dovenschool in Bharatpur. Het gebouw was oud, te klein, vervallen en aangetast door vocht. Begin 2016 hebben twee bestuursleden van Stichting Nepal de situatie bekeken. Afgelopen najaar heeft een bestuurslid de voorgang beken. Haar impressie van wat er dagelijks gebeurt volgt hieronder. In Nepal wordt de voortgang gevolgd door Jeroen van de Berg. Het volledige budget is gehaald en de school is nu zo goed als voltooid.

Wat is er gerealiseerd?:

- *Het gebouw van twee verdiepingen is vervangen door nieuwbouw
 - *Bijgebouwen zijn gerepareerd en opnieuw in de verf gezet
 - *Vier nieuwe lokalen zijn toegevoegd
 - *De slaapzaal is vervangen, zodat er nu 54 in plaats van 14 kinderen kunnen overnachten
 - *De golfplaten daken zijn van binnenuit geïsoleerd tegen de hitte van de Terrai
 - *De toiletten en douches zijn aangepast op het grotere aantal kinderen dat permanent verblijft
 - *De keuken is aangepast
 - *Het meubilair en diverse leermiddelen zijn vernieuwd of gerenoveerd
 - *De beveiliging van het schoolterrein [egaliserings- en omheining] zijn voltooid
- Kortom, er kan met een gerust hart lesgegeven worden in een veilige omgeving.

Een impressie van de dagelijkse gang van zaken

De kwaliteit van het onderwijs is – juist door de liefdevolle en inclusieve aanpak – uitstekend, dat is merkbaar aan de doorstroming van de kinderen naar vervolgonderwijs. Gehandicapt onderwijs in het algemeen en dat aan dove kinderen in het bijzonder, is in Nepal heel bijzonder. Terwijl er relatief door gebrekkige kennis van de hygiëne van de oren en geringe immuniteit van kinderen uit de armste milieus, veel doofheid voorkomt in Nepal.¹ Veelal blijven de kinderen in de dorpen en gaan – door gebrek aan middelen van de ouders – een geïsoleerd bestaan tegemoet. Elders in het land zijn er uitstekende onderwijsvoorzieningen voor dove kinderen van welgestelde dan wel arme achtergronden, de Bharatpur school is uitzonderlijk in haar inclusieve onderwijs. Dit wordt deels ingegeven door de rurale ligging waardoor onderwijs voor de kinderen uit de omliggende dorpen, al een voorrecht mag heten.

Hoewel de overheid bijdraagt aan het onderwijs zelf, de bescheiden salarissen van de leerkrachten, de onderwijsmiddelen, hoort de renovatie en uitbreiding van de Bharatpur school niet tot de mogelijkheden. Daar maken uw donaties het grote verschil.

Stichting Nepal hecht aan persoonlijke monitoring door de bestuursleden van de door haar gesteunde projecten. Lokaal monitort de Nepal Trust in een uitstekende samenwerking, de verantwoordelijkheid blijft bij het eigen bestuur in het toezien op goede besteding van de middelen, en minder makkelijk te meten effecten als kwaliteit van leven, bejegening door de leerkrachten, draagvlak in de community, zelfredzaamheid en duurzaamheid door de direct betrokkenen.

¹ <http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/010503901750166808>

Daarom en om verslag te doen aan de donateurs, ben ik de hele maand oktober in Nepal geweest om een aantal projecten waaraan Stichting Nepal een bijdrage levert, te bezoeken. De warme belangstelling gaat uit naar allen, de Dovenschool heeft een aparte plek in mijn hart vanwege de jonge en kwetsbare kinderen die het betreft. Met directeur Jeroen van der Berg en zijn collega Rakesh van Nepal Trust leidt de reis het eerst naar de kinderen van Bharatpur. Het is tijdens Dassain de nationale lange vakantie van iedereen in het land, dat maakt de reis extra uitdagend. In Bharatpur aangekomen, is het welkom als overal hartelijk met bloemen en tika's die altijd weer tot verlegenheid leiden. Belangrijk om er stoïcijns onder te blijven omdat deze huldeblijken te ontvangers in staat stellen hun waardering te laten zien.

De rurale omgeving van de school is evident door de reis lang eindeloze velden. Vanwege de vakantie zijn er een aantal kinderen afwezig. De headmaster laat zien dat deze in de verderop gelegen bergen wonen, dat betekent dagen reizen te voet. De kinderen die er wel zijn hebben een ontvangst voorbereid in combinatie met hun gebarentaal leerkrachten.

Hier verschijnt het meisje in de rode jurk met al haar levendige intelligentie en elegantie. Ze straalt. Heeft dagenlang geoefend om onze namen op het bord te schrijven en uit te beelden in gebarentaal. Haar mooie jonge moeder kijkt trots toe. Dit is zo'n moment waarop herinneringen worden gemaakt. Dat kleine meisje dat de kansen die de donateurs haar bieden met beide handen, met haar hele lijfje aangrijpt. Zij ziet de perspectieven die haar toekomst inluiden. Ze wil Engelse gebarentaal leren, leerkracht gebarentaal worden en terug geven wat de donateurs haar schenken. De warmte waarmee de leerkrachten gebarentaal haar en haar medeleerlingen omringen is voelbaar, net als hun trots op deze uitstekende leerling. Waardering ook voor haar moeder die deze kansen wil voor haar kind in plaats van korte termijn belang bij het werk in de velden.

Soneeya leidt ons rond door de meisjesslaapzaal die eerdaags tegen de grond gaat. Meerdere meisjes in één bed. Vochtig en vervallen is het gebouw, opvallend netjes en schoon ondanks de deplorabele staat. In deze en andere school maakt dat het grote verschil, dat het zichtbaar is dat de verantwoordelijken alles waar mogelijk goed onderhouden. Want dit betekent dat men dit ook met het nieuwbouw doet. Hoe noodzakelijk dit is, is binnen 3 seconden duidelijk. Naar Nederlandse maatstaven is het school en slaapgedeelte onbewoonbaar. Soneeya is er trots op dat ze onder de roze bloemen slaapt met haar vriendinnetjes.

Renovatie en herbouw leiden tot meer en betere slaapplekken vooral voor de dove kinderen omdat zij dan van verder naar de Bharatpur school kunnen komen en er verblijven. Meisjes als Soneeya krijgen deze kans door uw steun waardoor zij over enkele jaren andere dove kinderen op pad kan helpen naar een weerbare toekomst. De stenen, de nieuwe bedden, de nieuw lokalen allen dragen zij bij aan deze toekomst. Onverteerbaar moeilijk is het vaak om programma's te steunen in de wetenschap dat veel internationale steun aan de Nepali overheid en verwante organisatie niet bij Soneeya en haar vriendinnen en vriendjes terecht komt. Om dat te veranderen spant het bestuur van Stichting Nepal samen met Nepal trust zich in om door middel van nationale en internationale samenwerking sterker te staan in onderhandelingen met deze – overheids – organisaties. Dat is een zaak van lange adem en een scherpe strategie. Voordat het zover is, is er veel te doen en is er veel gedaan, voor Soneeya en al die anderen die nu mogen floreren dankzij uw steun.

